

HOTĂRÎRE

Republica Moldova, Consiliul Superior al Magistraturii

29 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul disciplinar de pe lîngă Consiliul Superior al Magistraturii în componență:

Pregedintelui Nicolae Roșca,

Membrilor - Petru Ursache, Dorian Chiroșca, Vladimir Brasoveanu, Elena Constantinescu, Victor Zaharia, Lilia Margineanu și Vera Toma,

a examinat în ședință publică procedura disciplinară intentată la 06.06.2013 de către membrul Consiliului Superior al Magistraturii, Oleg Efrim Ministrul Justiției în privința judecătorilor Curții de Apel Chișinău, Lîsii Ghenadie, Micu Tudor, Ulianovschi Xenofon,

a constatat:

Prin dispoziția de intentare a procedurii disciplinare menționate, judecătorii Curții de Apel Chișinău, Lîsii Ghenadie, Micu Tudor, Ulianovschi Xenofon sunt acuzați că a uîncălcăt prevederile art. 22 alin. (1) lit.a), f¹) din Legea cu privire la statutul judecătorului, acțiuni manifestate prin:

încălcarea obligației de imparțialitate;

încălcarea normelor imperative ale legislației.

În dispoziția de intentare se afirmă că, urmare a examinării plângerii Dului Cucu Vasile privind ilegalitățile comise de către judecătorii Curții de Apel Chișinău Lîsii Ghenadie, Micu Tudor, Ulianovschi Xenofon la examinarea contestației depuse de dna Ivașco Lilia împotriva procesului verbal emis de SPR CGP, a constatat, că la 23 noiembrie 2011 în privința dnci Ivașco Lilia a fost întocmit un proces verbal de către inspectorul SCAR al Comisariatului General de poliție mun. Chișinău, Dolința V. cu privire la contravenție în baza art.242 al.(2) Cod Contaventional RM pe motiv că la 19.11.2011 în jurul orei 15:30, dna Ivașco Lilia conducind automobilul Mazda 3 n/î KLI 021, la intersecția străzilor Cosmonauților cu Grigore Vieru, mun. Chișinău, a executat curbă la stînga în raza indicatorului rutier 5.36 intrare pe drum cu sens unic, la dreapta ca rezultat a comis ciocnirea cu automobilul de model Ranger Rover cu n/î CVK 077, condus de Cucu Vasile.

La 14.05.2012, nefiind de acord cu procesul verbal întocmit, dna Ivașco L. s-a adresat în instanță de judecată cu contestație solicitând anularea acestuia și repunerea în termenul de atac, invocînd drept motiv faptul precum că nu a citit procesul verbal.

Prin hotărîrea judecătoriei Centru din 04.09.2012 contestația depusă a fost respinsă din motivul omiterii termenului de atac de 15 zile, ceea ce instanța de fond nu a considerat drept temei de prelungire a termenului de atac a procesului verbal și decizie, deoarece Ivașco L. nu a prezentat careva probe ce ar confirma omiterea termenului din motive intemeiate.

In urma cercetării materialelor cauzei, s-a stabilit că, la data de 23.11.2011, contravenienta a semnat personal procesul verbal cu privire la contravenție care conține în mod expres decizia de sanctiune, termenul și modul de contestare a acetiei.

Considerând neîntemiată hotărîrea instanței de fond, Ivașco L. a contestat-o cu recurs la Curtea de Apel Chișinău.

La 08.10.2012, prin decizia Curții de Apel Chișinău a fost admis recursul declarat de către contravenienta Ivașco L., făcînd abstracție de la norma imperativă

care prevede că contestația împotriva hotărîrii cu privire la contravenție poate fi depusă în decursul a 15 zile de la data aducerii ei la cunoștință (art. 448 Cod Contravențional), a fost apreciat neîntemeiat argumentele contravenientei referitor la omiterea termenului de prescripție.

În adresarea lui Cucu Vasile se invocă faptul că, hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 08.10.2012 pe cauza contravențională a fost emisă cu încălcarea normelor de citare legală a părților, precum și încălcarea normelor Codului de etică a judecătorului.

Instanța de Apel a manifestat lipsă de imparțialitate prin luarea poziției argumentelor neîntemeiate a contravenientei.

Potrivit prevederilor art. 471 Cod Contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, cu citarea părților legal, la materialele cauzei nu este nici o dovadă care să ateste citarea legală a părții vătămate.

Astfel în lipsa confirmării citării legale a părții vătămate, judecătorii urmău să amîne examinarea recursului cu înștiințarea ulterioară a părților despre noua ședință de judecată.

Astfel, în rezultatul examinării cauzei de către judecătorii Curții de Apel Chișinău Lîsii Ghenadie, Ulianovschi Xenofon și Micu Tudor au fost comise încălcări ce urmează a fi calificate drept abateri disciplinare. Mai mult ca atât, în decizia Curții de Apel, judecătorii au omis faptul că partea vătămată nu a fost citată legal, iar în materialele dosarului lipsește dovada de citare a acestuia, fiindu-i astfel încălcat dreptul la apărare.

1. Urmărind acțiunilor judecătorilor menționați, a fost încălcat grav art. 22 lit. a) a Legii nr. 544 cu privire la statutul judecătorului, adică încălcarea obligației de imparțialitate.

2. Concomitent, atestă existența abaterii disciplinare stipulate de art. 22, lit. f1) a Legii nr. 544 cu privire la statutul judecătorilor, încălcarea normelor imperitative ale legislației.

Tinând cont de cele expuse, judecătorii sus numiți au acționat contrar prevederilor art. 15 a Legii nr. 544 din 20.07.1995 Cu privire la statutul judecătorului și anume: încălcarea obligațiilor de a respecta întocmai cerințele legii la înfăptuirea justiției și asigurarea interpretării și aplicării uniforme a legislației, precum și comiterea abaterilor disciplinare specificate la art. 22 al Legii supra nominalizate, adică nerespectarea dispozițiilor privind încălcarea normelor imperitative ale legislației.

Totodată, Codul de etică al judecătorului aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 366/15 din 29 noiembrie 2007 la art. 11 prevede-obligația judecătorului de ași exercita pe deplin drepturile sale de cetățean în concordanță cu cerințele Codului de etică, potrivit căruia, judecătorul își va organiza toate activitățile extrajudiciare astfel încât să mențină autoritatea și demnitatea funcției sale, precum și imparțialitatea și independența sistemului judecătoresc.

Colegiul Disciplinar, potrivit Legii nr. 950/1996 are ca principală atribuție, examinarea cazurilor privind răspunderea disciplinară a judecătorilor (art. 1 și art. 7). Judecătorul poate fi atras la răspundere disciplinară în cazul comiterii abaterilor disciplinare specificate la art. 22 din Legea nr. 544/1997, calificate ca încălcări a îndatoriiilor de serviciu sau comportării care dăunează interesului serviciului și prestigiului justiției și este abilitat cu dreptul de a adopta hotărâri de sancționare a judecătorilor sau de sistare a procedurii disciplinare.

Judecătorii Lîsii Ghenadie, Micu Tudor, Ulianovschi Xenofon prin explicațiile sale au negat învinuirea adusă menționind că:

Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 08.10.2012

(președinte - Ulianovschi Xenofon, judecători - Lîsii Ghenadie (judecător raportor) și Micu Tudor) a fost admis recursul declarat de către contravenienta Ivasco Lilia Gheorghe, casată hotărârea judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04.09.2012, în cauza contravențională intentată în privința lui L. Ivasco în baza art.242 al.2 CC, iar cauza remisă la o nouă examinare în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

In procesul examinării cauzei în ședința instanței de recurs s-a prezentat și a participat la examinarea cauzei contravenționale (a recursului) avocatul contravenientei, D-1 Babără Victor, care a apărat interesele contravenientei L. Ivasco.

Ultima a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Agentul constatator și partea vătămată în ședința judiciară nu s-au prezentat.

La examinarea cauzei în ședința instanței de recurs, judecătorul raportor Lîsii Ghenadie a comunicat că părțile au fost citate legal de către instanța de fond, astfel, Colegiul penal a ajuns la concluzia de a examina cauza la această ședință, în lipsa agentului constatator și părții vătămate, cu trimiterea cauzei la o nouă examinare în aceiași instanță, în alt complet de judecată, din motivul că hotărârea conținea mai multe lacune:

I. Hotărârea judiciară nu conținea motivele pe care s-a bazat instanța, respingând cererea de repunere în termen a contestației și respingând contestația ca depusă tardiv:

- Astfel, judecătorul indică în hotărâre că "s-a constatat în instanță de judecată că... procesul verbal cu privire la contravenție conține decizia de sănctionare, adoptată de agentul constatator și cu "șrift" de culoare roșie indică termenul în care poate fi decizia adoptată contestată..." (f.d. 31), însă nu este clar de unde judecătorul a constatat acesta, or, în ședința de judecată n-a fost examinat însăși procesul verbal întocmit de agentul constatator cât și materialele dosarului contravențional întocmit de către ultimul (din procezele verbale ale ședințelor de judecată se vede clar că nici procesul verbal cu privire la contravenție, nici decizia agentului constatator de sănctionare a contravenientei, și nici materialele anexate la el nu au fost examineate în ședința de judecată și contravenientei nu i-a fost înaintată nici o întrebare privitor la aceste documente), (f.d. 10, 13, 20, 27-28), or, hotărârea judecătoriească poate fi adoptată în baza probelor examineate în ședința de judecată și apreciate, respectându-se prevederile art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinenței, concluvenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor (vezi art. 425 al. 6 Cod Contravențional, conform căruia, Procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă și la procedeele probatorii).

- Mai mult ca atât, instanța fond n-a controlat în ședința judiciară versiunea contravenientei L. Ivașco despre faptul că ei nu i-au fost lămurite drepturile și obligațiile sale, cât și dreptul de a contesta procesul verbal și decizia agentului constatator, or, în ședința judiciară n-au fost prezenți nici agentul constatator, nici partea vătămată V. Cucu (f.d. 10, 13, 20, 27-28), iar instanța de judecată nu avea alte surse (după cum s-a arătat mai sus, în lipsa dosarului contravențional întocmit de agentul constatator, să verifice această versiune a contravenientei L. Ivașco), astfel, judecătorul a ajuns la concluziile expuse în hotărâre fără a se baza pe o oarecare platformă probantă!!;

- Mai mult ca atât, instanța de fond indică în hotărâre că "agentul constatator V. Dolință, fiind citat în mod legal, ... în ședința de judecată nu s-a prezentat, nu a înștiințat despre motivele neprezentării sale, din care motive instanța ajunge la convingerea că absența lui este nemotivată..." , însă, necătând la aceasta, a

continuat examinarea cauzei, contrar prevederilor art. 455 al. 2 Cod Contravențional, conform căruia: (2) Prezența agentului constatator la ședința de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie. Reprezentarea agentului constatator, legal citat, fără motive întemeiate și fără înștiințarea prealabilă a instanței duce la încetarea procesului contravențional, cu emiterea, după caz, a unei încheieri interlocutorii.

După cum se vede din materialele cauzei contravenționale, instanța de fond n-a îndeplinit aceste prevederi legale.

Astfel, consideră că eii, la adoptarea deciziei susindicate, n-au manifestat „lipsă de imparțialitate prin luarea poziției argumentelor neîntemeiate a contravenientei”, după cum este indicat în dispoziția de pornire a procedurii disciplinare, ci foarte obiectiv și imparțial au constatat acele temeuri legale de casare a hotărârii și remitere a acestei cauze la rejudecare, pentru a respecta drepturile tuturor participanților la acest proces contravențional.

Reieșind din cele susmenționate, consideră că ci n-au încălcat prevederile art 22 lit. a) a Legii nr. 544 cu privire la statutul judecătorului (încălcarea obligației de imparțialitate), și astfel, acțiunile nu constituie careva abatere disciplinară.

II. În al doilea rând, instanța de fond n-a examinat fondul cauzei, n-a constatat cine totuși este vinovat în comiterea accidentului rutier, astfel, n-a asigurat controlul judiciar asupra hotărârii agentului constatator de sancționare a contravenientei L Ivașco, iar ultima n-a beneficiat de dreptul de acces liber la justiție (art. 20 Constituție, art. 19 CPP) și dreptul la un proces echitabil (art. 6 CEDO);

În astfel de circumstanțe, în prezența acestor multitudini de lacune, hotărârea judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04.09.2012, în cauza contravențională intentată în privința lui L. Ivasco în baza art. 242 al.2 CC, nicidcum nu putea fi menținută, iar cauza contravențională necesita, incontestabil, remitera la o nouă examinare în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

Ulterior, judecătorul raportor Gh. Lîsii a observat, că instanța de fond a citat doar contravenienta și agentul constatator, fără a cita partea vătămată.

Consideră că prin Decizia Colegiului penal al CA Chișinău din 8.10.2012 lui V. Cucu nu i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, deoarece instanța de recurs n-a examinat fondul cauzei (nici nu putea să examineze, odată ce instanța de fond n-a examinat fondul cauzei) ci a întors cauza la rejudecare în aceiași instanță, anume pentru a examina cauza sub toate aspectele, obiectiv, cu respectarea tuturor drepturilor procesuale ale părților, în același număr chiar și a părții vătămate V. Cucu care n-a participat nici în ședințele instanței de fond (f.d. 10, 13, 20, 27-28).

Reieșind din cele susmenționate, consideră ei n-au încălcat prevederile art. 22 Ut. f) a Legii nr. 544 cu privire la statutul judecătorului (încălcarea normelor imperitive ale legislației), și astfel, acțiunile nu constituie careva abatere disciplinară.

Mai precizează că cauza contravențională susindicată a fost rejudecată de Judecătoria Centru și prin hotărârea din 15 octombrie 2013 a fost respinsă contestația lui L. Ivașco și menținută decizia agentului constatator.

Menționează că în procedura judecătorilor CA Chișinău și, în deosebi, a judecătorilor, care examinau recursurile șiapelurile în cauzele contravenționale și penale: X. Ulianovschi, T. Micu și Gh. Lîsii în a. 2012 s-a aflat un volum exagerat de mare de dosare:

Astfel: X. Ulianovschi, în a. 2012 a avut în procedură și a examinat 841 recursuri șiapeluri în cauzele penale și contravenționale;

Gh. Lîsii, - a avut în procedură și a examinat 1562 recursuri și apeluri în cauzele penale și contravenționale;

T. Micu, - a avut în procedură și a examinat 1572 recursuri și apeluri în cauzele penale și contravenționale;

In total, acești 3 judecători, în a. 2012, au examinat 3975 recursuri și apeluri în cauzele penale și contravenționale.

Astfel, consideră că nu a fost comisă nici o abatere disciplinară și nu există nici un temei de a porni procedura disciplinară în privința judecătorilor X. Ulianovschi, Gh. Lîsii și T. Micu.

III. De asemenea, consideră că dispoziția privind intentarea procedurii disciplinare de către Membrul de drept al CSM, Ministrul Justiției D-l Oleg Efrim, pe marginea celor invocate în petiția D-nei Ivașco Lilia din 6.06.2013 este adoptată cu încălcarea prevederilor art. 10 al. 2 al Legii nr. 950 din 19.07.1996 Cu privire la Colegiul Disciplinar și la răspunderea disciplinară a judecătorilor:

Procedura disciplinară a fost intentată la inițiativa doar a unui Membru CSM, însă, ținând cont de faptul că judecătorul T. Micu este Membru al Colegiului Disciplinar, procedura disciplinară trebuia înaintată de cel puțin 3 Membri CSM.

Reieșind din cele menționate, solicită:

Respingerea propunerii de a fi aplicată sancțiunea cu clasarea procedurii disciplinare.

Examinând dispoziția de intentare a procedurii disciplinare, depozițiile scrise și verbale ale participanților la proces, materialele prezentate, Colegiul Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii ajunge la concluzia că, acuzarea adusă nu și-a găsit confirmarea, nu s-a dovedit faptul că judecătorii Lîsii Ghenadie, Micu Tudor, Ulianovschi Xenofon au manifestat încălcarea normelor imputate.

Dispoziția de intentare a procedurii disciplinare, nu corespunde cerințelor legale în privința judecătorului Micu Tudor.

Astfel, conform prevederilor art. 10 al. 2 al Legii nr. 950 din 19.07.1996 Cu privire la Colegiul Disciplinar și la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în privința judecătorului T. Micu ca Membru al Colegiului Disciplinar, procedura putea fi pornită de cel puțin 3 membri a Consiliului Superior al Magistraturii, însă procedura fiind pornită de un singu membru.

Examinând dispoziția de intentare a procedurii disciplinare, depozițiile scrise și verbale ale participanților la proces, Colegiul Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii conchide netemeinicia tragerii judecătorilor Lîsii Ghenadie, Micu Tudor, Ulianovschi Xenofon la răspundere disciplinară pe motiv că nu au fost comise abaterile disciplinare incriminate.

Or, conform art.21 din legea cu privire ia statutul udecanului, judecătorii sunt trași la răspunrere disciplinară pentru abaterile de la îndatoriiile de serviciu precum și pentru comportările care dăunează interesului serviciului și prestigiului justiției.

Potrivit Recomandării CM/Rec (2010) 12, adoptat de Comitetul Ministrilor la 17 noiembrie 2010 în temeiul articolului 15.b din Statutul Consiliului European, nu poate fi antrenată răspunderea civilă sau disciplinară a judecătorului pentru modul de interpretare a legii apreciere a faptelor sau evaluare a probelor, cu excepția cazurilor de rea-credință și gravă neglijență (pct.65).

Recomandările de la Kiev privind independența judiciară în Europa de Est, Caucazul de Sud și Asia Centrală (Kiev, 23-25 iunie 2010) la pct.25 recomandă, că procedurile disciplinare împotriva judecătorilor trebuie să interpreteze cazurile de presupuse abateri profesionale care sunt grave și de neierat și care discreditează sistemul judiciar. Răspunderea disciplinară nu se extinde la conținutul hotărîrilor

sau verdictelor lor inclusiv diferențele de interpretare juridică între instanțe sau, la exemple de erori judiciare, sau la critica instanțelor.

Raportarea prevederilor legale la cazul concret elucidează faptul respectării legislației de către judecătorii Lîsii Ghenadie, Micu Tudor, Ulianovschi Xenofon.

În consecință, Colegiul disciplinar remarcă, că prin hotărirea Curții Constituționale din 14.12..2010 nr. 28 (Monitorul Oficial nr.254-256130d în 24 decembrie 2010) s-a statuat că nici un organ, cu excepția instanțelor judecătoarești, nu este în drept să pună la indoială forța juridică a actului judecătoresc inclusiv a celui, la adoptarea căruia a participat judecătorul, în privința căruia s-a intentat procedura disciplinară, și să aprecieze conformitatea deciziilor judecătoarești.

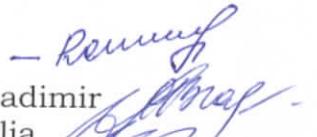
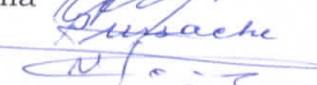
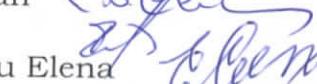
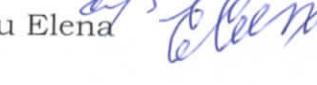
În baza celor expuse colegiul hotărăște sistarea procedurii disciplinare în virtutea netemeiniciei tragerii judecătorilor la răspundere disciplinară.

Din considerențele expuse, în temeiul art.19 alin.(4) lit. a din Legea cu privire la Colegiul disciplinar și la răspunderea disciplinară judecătorilor, Colegiul hotărăște:

1. Procedura disciplinară în privința judecătorilor Curții de Apel Chișinău, Lîsii Ghenadie, Micu Tudor, Ulianovschi Xenofon, intentată la 06.06.2013 de către membrul Consiliului Superior al Magistraturii, Oleg Efrim Ministrul Justiției, se sisteză în virtutea netemeiniciei tragerii judecătorilor la răspundere disciplinară.

2. Hotărîrea poate fi atacată în termen de 10 zile la Consiliul Superior al Magistraturii.

Președinte:

Roșca Nicolae - 
Brașoveanu Vladimir - 
Mărgineanu Lilia - 
Ursache Petru - 
Toma Vera - 
Chiroșca Dorian - 
Zaharia Victor - 
Constantinescu Elena - 